

ΗΡΩΔΟΥ ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ, 5

- {BITINNA} λέγε μοι σύ, Γάστρων, ἥδ' ὑπερκορῆς οὔτω
ὥστ' οὐκέτ' ἄρκεῖ τὰμά σοι σκέλεα κινεῖν
ἀλλ' Ἀμφυταίηι τῆι Μένωνος ἔγκεισαι;
- {ΓΑΣΤΡΩΝ} ἐγὼ Ἀμφυταίηι; τὴν λέγεις ὀρώρηκα
5 γυναῖκα;
- {<BI.>} προφάσις πᾶσαν ἡμέρην ἔλκεις.
- {<ΓΑ.>} Βίτιννα, δοῦλός εἰμι· χρῶ ὄτι βούληι <μοι>
καὶ μὴ τό μευ αἶμα νύκτα κήμερην πι[ῖ]νε.
- {BI.} ὄσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν, οὔτος, ἔσχηκας.
Κύδιλλα, κοῦ 'στι Πυρρῆς, κάλει μ' αὐτόν.
- 10 {ΠΥΡΡΗΣ} τί ἐστι;
- {BI.} τοῦτον δῆσον – ἀλλ' ἔτ' ἔστηκας; –
τὴν ἱμανήθρην τοῦ κάδου ταχέως λύσας.
ἦν μὴ κατακίσασα τῆι σ' ὅληι χώρη
παράδειγμα θῶ, μᾶ, μὴ με θῆις γυναῖκ' εἶναι.
ἦρ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; ἐγὼ αἰτίη τούτων,
15 ἐγῶμι, Γάστρων, ἥ σε θεῖσα ἐν ἀνθρώποις.
ἀλλ' εἰ τότε ἐξήμαρτον, οὐ τὰ νῦν εὔσαν
μώρην Βίτινναν, ὡς δοκεῖς, ἔτ' εὐρήσεις.
φέρ', εἶς σύ, δῆσον, τὴν ἀπληγίδ' ἐκδύσας.
- {ΓΑ.} μὴ μῆ, Βίτιννα, τῶν σε γουνάτων δεῦμαι.
- 20 {BI.} ἔκδυθι, φημί. δεῖ σ' ὀτεύνεκ' εἰ<ς> δοῦλος

καὶ τρεῖς ὑπέρ σευ μνάς ἔθηκα γινώσκειν.
ὥς μὴ καλῶς γένοιτο τῆμέρηι κείνηι
ἦτις σ' ἐσήγαγ' ὧδε. Πυρρή, κλαύση·
ὄρῳ σε δῆκου πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα·
25 σύσφιγγε τοὺς ἀγκῶνας, ἔκπρισον δῆσας.

{GA.} Βίτιννα, ἄφες μοι τὴν ἀμαρτίην ταύτην.
ἄνθρωπός εἰμι, ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπὴν αὖτις
ἔλῃς τι δρῶντα τῶν σὺ μὴ θέλῃς, στίξον.

{BI.} πρὸς Ἀμφυταίην ταῦτα, μὴ 'μὲ πληκτίζου,
30 μετ' ἧς ἀλινδῆι καὶ ἐμ..(.)ῃ προδόψηστρον.

{<ΠΥ.>} δέδεται καλῶς σοι.

{BI.} μὴ λάθῃι λυθεῖς σκέψαι.
ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον πρὸς Ἑρμῶνα
καὶ χιλίας μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι
αὐτῶι κέλευσον, χιλίας δὲ τῆι γαστρὶ.

35 {GA.} ἀποκτενεῖς, Βίτιννα, μ' οὐδ' ἐλέγξασα
εἴτ' ἔστ' ἀληθέα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα;

{BI.} ἂ δ' αὐτὸς εἶπας ἄρτι τῆι ἰδίῃι γλάσσηι,
“Βίτινν', ἄφες μοι τὴν ἀμαρτίην ταύτην”;

{GA.} τὴν σευ χολὴν γὰρ ἤθελον κατασβῶσαι.

40 {BI.} ἔστηκας ἐμβλέπων σύ, κοῦκ ἄγεις αὐτόν
ὄκου λέγω σοι; θλῆ, Κύδιλλα, τὸ ρύγχος
τοῦ παντοέρκτεω τοῦδε. καὶ σύ μοι, Δρήκων,
ἦδη 'φαμάρτει <τῆι> σοι ἂν οὔτος ἠγῆται.
δώσεις τι, δούλη, τῶι κατηρήτῳ τούτῳ

45 ράκος καλύψαι τὴν ἀνώνυμον κέρκον,
ὥς μὴ δι' ἀγορῆς γυμνὸς ὦν θεωρῆται.
τὸ δευτέρον σοι, Πυρρή, πάλιν φωνέω,
ὄκως ἔρεῖς Ἑρμῶνι χιλίας ὧδε
καὶ χιλίας ὧδ' ἐμβαλεῖν· ἀκήκουκας;
50 ὥς ἦν τι τούτων ὧν λέγω παραστείξις,
αὐτὸς σὺ καὶ τάρχαῖα καὶ τόκους τείσεις.
βάδιζε καὶ μὴ παρὰ τὰ Μικκάλης αὐτόν
ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθεῖαν. οὗ δ' ἐπεμνήσθην –
κάλει, κάλει δραμεῦσα, πρὶν μακρὴν, δούλη,
55 αὐτο<ὸ>ς γενέσθαι.

{ΚΥΔΙΛΛΑ} Πυρρῆς, τάλας, κωφέ,
καλεῖ σε. μᾶ, δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον
αὐτὸν σπαράσσειν ἀλλὰ σημάτων φῶρα.
ὀρῆις ὄκως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἔλκεις
ἐς τὰς ἀνάγκας, Πυρρῆ; <ς>έ, μᾶ, τούτοις
60 τοῖς δύο Κύδιλλ' ἐπόμειτ' ἡμερέων πέντε
παρ' Ἀντιδώρῳ τὰς Ἀχαϊκὰς κείνας,
ἅς πρῶν ἔθηκας, τοῖς σφυροῖσι τρίβοντα.

{ΒΙ.} οὗτος σύ, τοῦτον αὐτίς ὧδ' ἔχων ἦκε
δεδεμένον οὕτως ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν,
65 Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἐλθεῖν τὸν στίκτην
ἔχοντα ραφίδας καὶ μέλαν. μίῃ δεῖ σε
ὀδῶι γενέσθαι ποικίλον. κατηρτήσθω
οὕτω κατάμνος ὥσπερ ἡ Δάου τιμή.

{ΚΥ.} μή, τατί, ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτόν – οὕτω σοι
70 ζῶιη Βατυλλίς κηπίδοις μιν ἐλθοῦσαν
ἐς ἀνδρὸς οἶκον καὶ τέκν' ἀγκάλῃς ἄραις –
ἄφες, παραιτεῦμαί σε· τὴν μίαν ταύτην
ἀμαρτίην ... {ΒΙ.} Κύδιλλα, μή με λύπει τι

- 75 ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ἀφέω τοῦτον
τὸν ἐπτάδουλον; καὶ τίς οὐκ ἀπαντῶσα
ἕξ μευ δικαίως τὸ πρόσωπον ἐμπτύει;
οὐτὴν Τύραννον, ἀλλ' ἐπέιπερ οὐκ οἶδεν,
ἄνθρωπος ὢν, ἐωυτόν, αὐτίκ' εἰδήσει
ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο.
- 80 {KY.} ἀλλ' ἔστιν εἰκάς καὶ Γερίνι' ἕς πέμπτην.
- {BI.} νῦν μὲν σ' ἀφήσω, καὶ ἔχε τὴν χάριν ταύτη,
ἦν οὐδὲν ἦσσαν ἢ Βατυλλίδα στέργω,
ἐν τῆισι χερσὶ τῆς ἐμῆισι θρέψασα.
ἐπεὰν δὲ τοῖς καμοῦσιν ἐγχυτλώσωμεν
85 ἄξεις τότ' ἀμελι<τῖ>τιν ἐορτὴν ἐξ ἐορτῆς.

Fuentes:
Herodas. Mimiambi, I. C. CUNNINGHAM, ed, Oxford, Clarendon Press, 1971.